

Евгения Вучева

ИРОНИЯТА КАТО ДИСКУРСИВНА ТАКТИКА

Иронията е представена като явление на речта, разположено едновременно в три перспективи:

- *на обозначението (универсален план),*
- *на значението (исторически план),*
- *на смисъла (индивидуален план).*

В плана на обозначението тя се разглежда като част от референциалната парадигма, която служи за изразяване на критично отношение. В плана на значението са очертани езиковите средства от всички равнища на испанския и на българския език, които се използват като вербални техники на иронията. В плана на смисъла – където е нейното място като феномен на речта – иронията се определя като индиректна дискурсивна тактика, която използва вербални механизми от различни езикови равнища като индексални знаци на вложени ироничен смисъл. Статусът ѝ като дискурсивна тактика изисква анализът да се разположи в скаларен ред: от една страна, в рамките на референциалната парадигма от индиректни тактики, а от друга, в инструменталната парадигма сред вербалните техники за изразяване на ироничен смисъл.